

Küçük Bal Porsuğu

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Bal Porsuđu

Aysel Banu YAVUZAL

Uzun ağaların fısıldadığı ve yumuşak yosunların yeri kapladığı ormanlık alanın kalbinde, küçük bir bal porsuğı yaşardı. Küçük ama güçlüydü; siyah tüyleri ve başından kabarık kuyruğına kadar uzanan geniş beyaz bir şeridi vardı. Kehribar rengi gözleri merakla parıldar, kısa ve güçlü bacakları onu birçok maceraya taşırdı. Her gün ormanda dolaşır, her zaman yardıma muhta bir dosta yardım etmeye hazır olurdu.

Güneşli bir sabah, bal porsuğu eğrelti otlarının arasında kokuları takip ederken, gözüne turkuaz bir parıltı ilişti. Bu, zümrüt tüyleri parıldayan ve kanat uçlarında altın ışıltılar olan büyülü arı kuşu Pip'ti. Pip bir dalda tünemişti, uzun kıvrık gagası aşağı sarkıyordu. "Özel işaret noktamı kaybettim," dedi üzgün bir cıvıltıyla. "Güneş ışınlarının yosunlu bir taşın üzerinde dans ettiği bir yer."

Bal porsuğunun gözleri kocaman açıldı. "Bu ormanları iyi bilirim," dedi cesurca. "Onu bulmana yardım edebilirim!" Ama Pip kanatlarını endişeyle çırpı. "Seni tanımıyorum," diye fısıldadı, menekşe rengi gözleri temkinliydi. "Güvenmek benim için zor." Bal porsuğu başını salladı. "Öyleyse küçük bir adımla başlayalım. Neyi hatırlıyorsun?" Pip tereddüt etti, sonra küçük örgülü sarmaşık çantasını açtı.

Pip çantadan parlak bir meşe palamudu çıkardı. "Bu benim ilk ipucum," dedi. "Onu işaret noktasının yakınında buldum, ama korktuğumda düşürdüm." Bal porsuğu palamudu kokladı. "Meşe palamutları meşe ağaçlarından gelir," dedi. "Hadi ormanlık alandaki en yaşlı meşeyi arayalım." Pip'in gözlerinde bir umut parladı. "Tamam," dedi yumuşak bir sesle. "Deneyebiliriz."

Birlikte yola koyuldular; bal porsuğunun kısa bacakları yumuşakça yere basıyor, Pip daldan dala uçuyordu. Ormanlık alan seslerle doluydu: kuşlar ötüyor, yapraklar hışırdıyor, yakınlarda bir dere şırıldıyordu. "Duydun mu?" diye sordu bal porsuğu. "Su! İşaret noktası derenin yakınında olabilir." Pip başını yana eğdi. "Belki," dedi, ama yine de biraz mesafeyi korudu, hâlâ emin değildi.

Yürürlerken bal porsuğu, Pip'in altın kanat uçlarının hafif bir ışıltı izi bıraktığını fark etti. "İşıltıların küçük yıldızlar gibi," dedi. Pip kızardı. "Sadece büyüye yakın olduğumda parlar," diye açıkladı. "İşaret noktası büyüyle dolu." Bal porsuğu sırıttı. "O zaman doğru yoldayız!" Ama Pip kaşlarını çattı. "Umarım öyledir. Günlerdir arıyorum."

Aniden, sık bir böğürtlen çalısı yollarını kesti. Pip endişeyle kanat çırpı. "Oradan uçamam!" diye bağırdı. Bal porsuğu dikenli duvarı inceledi. "Ben kazabilirim," dedi. "Pençelerim keskindir." Kazmaya başladı, kısa bacakları var gücüyle çalışıyordu. Pip izledi, sonra "Yukarıdan gözcülük yapabilirim!" dedi. Yukarı uçtu ve seslendi: "Solda açık bir yol var!" Birlikte geçecek bir yol buldular.

Diğer tarafta bir çançiçeği kümesi buldular. Pip şaşkınlıkla nefes aldı. "Bunlar ipucumdaki çiçekler!" Çantasından preslenmiş bir çançiçeği çıkardı. "İşaret noktasının yakınında yetişirler." Bal porsuğu havayı kokladı. "Bal kokusu alıyorum," dedi. "Arılar! Belki işaret noktası bir arı kovanının yakınındadır." Pip'in gözleri kocaman açıldı. "Arılar korkutucu olabilir." Bal porsuğu göğsünü kabarttı. "Endişelenme, ben cesurum!"

Tatlı kokuyu takip ettiler ve sonunda yüksek bir vızıltı duydular. Bir arı sürüsü devrilmiş bir kütüğün etrafında meşguldü. Pip bal porsuğunun arkasına saklandı. "Ya bizi sokarlarsa?" diye fısıldadı. Bal porsuğu bir an düşündü. "Uzaktan izleyebiliriz," dedi. "Sakin olursak arılar bizi rahatsız etmeyecek kadar meşgul olurlar." Sessizce beklediler ve arılar onları görmezden geldi. "Gördün mü?" dedi bal porsuğu. "Takım çalışması!"

Arıların ötesinde, mantarlarla çevrili bir açıklık buldular. Pip'in ışıltıları daha parlak parladı. "Burası büyülü hissettiriyor," dedi. "Ama işaret noktası değil." Bal porsuğu etrafına bakındı. "Başka ne hatırlıyorsun?" Pip gözlerini kapattı. "Üstü yosunlu uzun bir taş ve üzerinde dans eden güneş ışınları hatırlıyorum." Bal porsuğu başını salladı. "Öyleyse devam edelim. Yaklaşıyoruz."

Güneş batmaya başlarken Pip yoruldu. "Belki durmalıyız," dedi. Ama bal porsuğu başını salladı. "Sanırım yakınız. Bir yol daha deneyelim." Pip tereddüt etti, sonra başını salladı. "Tamam. Sana güveniyorum." Bu sözler bal porsuğunun kalbini kabarttı. Yan yana yürümeye devam ettiler ve sonunda yumuşak yeşil yosunlarla kaplı uzun bir taş gördüler. Güneş ışınları altın şeritler gibi üzerinde dans ediyordu.

"İşte bu!" diye şakıdı Pip, taşın etrafında uçarak. "Buldun!" Bal porsuğu gülümsedi. "Biz bulduk," diye düzeltti. Pip taşa kondu ve son ipucunu çıkardı: küçük bir altın tüy. "Bu senin için," dedi. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler." Bal porsuğunun kehribar gözleri parladı. "İpuçların ve cesaretin olmadan bunu başaramazdım."

Yosunlu taşın üzerinde birlikte oturdular, güneş ışınlarını izlediler. "Başta sana güvenmediğim için üzgünüm," dedi Pip. Bal porsuğu gülümsedi. "Sorun değil. Güven zaman alır. Ama artık arkadaşız." Pip başını salladı. "Birlikte çalışan arkadaşlar." Bal porsuğunun üzerine biraz ısıltılı toz serpti ve burunlarını gıdıkladığında ikisi de güldü.

O günden sonra bal porsuđu ve Pip ayrılmaz oldular. Birlikte ormanlık alanı keşfettiler, ipuçlarını ve cesur anları paylaştılar. Pip güvenin büyüyebileceğini öğrendi, bal porsuđu ise takım çalışmasının her şeyi daha iyi yaptığını öğrendi. Yosunlu taşın yanından her geçtiklerinde, kayıp işaret noktasını buldukları ve gerçek dost oldukları günü hatırladılar.

Ormandaki canlılar onları sık sık görürdü: beyaz şeritli küçük bir bal porsuğu ve altın ışıltılı büyülü bir arı kuşu, her zaman yan yana. İşbirliğinin güven gerektirdiğini ve en küçük dostların bile birbirlerine inandıklarında büyük işler başarabileceğini biliyorlardı. Bal porsuğunun kalbi doluydu, çünkü sadece bir işaret noktası değil, sonsuza dek saklayacağı bir dostluk bulmuştu.

Ve böylece, uzun ağaçların fısıldadığı ve yumuşak yosunların yeri kapladığı ormanlık alanın kalbinde, küçük bal porsuğu ve arı kuşu Pip mutlu mesut yaşadılar; güvenin ve takım çalışmasının en karanlık ormanları bile aydınlatabileceğini kanıtladılar. Son.